

[Morten Lange.]

disse udgifter. Det er ikke helt korrekt, når det ærede medlem hr. Hjortnæs refererer, at dette forslag ikke har været nævnt i udvalget. Det har været nævnt, men faldt på den reneste klippegrund, og paradeforslag tjener vel ikke noget formål.

I øvrigt må jeg sige til det ærede medlem hr. Hjortnæs, at det er naturligvis altid udmærket, at ordninger er afsluttet på ordentlig og hæderlig og lovmæssig vis, men jeg gad dog nok vide, om forbrugerne ikke hellere vil flås frivilligt for 7 øre end lovmæssigt for 10 øre. Sådan tror jeg dog trods alt nok det ligger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 112 stemmer mod 8.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af prisen på klasselotteriets lodder m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 365, fremsættelsen i tidenden sp. 1023).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Nina Andersen: Lovforslag vedrørende klasselotteriet udmærker sig næsten altid ved at være korte, en 2-3 paragraffer og en ikrafttrædelsesdato, og det foreliggende lovforslag adskiller sig heller ikke fra sine forgængere; der er 3 paragraffer, den ene fastsætter prisen på lodderne, sættende denne pris op med 20 kr., den anden en paragraf om fordelingen af indskudssummerne og endelig en paragraf med ikrafttrædelsesbestemmelsen.

Lad mig sige om den første, at en forhøjelse af prisen på 20 kr. pr. helt lod vel er en naturlig konsekvens af de almindelige prisstigninger og ikke kan forekomme urimelig. Det er meningen at fordele det merprovenu, der bliver, på 3 områder, nemlig til spillerne, til kollektørerne og til staten.

Det foreslås dog ikke i loven; men ved behandlingen af et lovforslag vedrørende klasselotteriet må man være klar over, at en væsentlig del af lovens virkninger viser sig igennem administrationen, altså igennem finansministeriet.

Det foreslås, at der til gevinsterne skal gå yderligere 1,6 mill. kr. plus 340 000 kr., som fremkommer ved, at man vil gennemføre en ændring med hensyn til tillægslodderne, erstatningsnumrene. Det er jo i dag således, at når der falder en gevinst på et lod, så må spilleren, hvis den pågældende ønsker at fortsætte, betale erstatningsloddets pris for de trækninger, som har fundet sted, og det har altid gjort folk lidt halvgale, at de skal af med et beløb, som for den enkelte ikke er stort, men ordningen generer dem. Det foreslås nu, at denne ordning falder bort, og det giver altså 340 000 kr. yderligere til spillerne, ikke i gevinster, men i lettelse af betalingen.

Til kollektørerne er der foreslået ca. 80 000 kr., det er en forholdsvis lille forhøjelse, 90 kr. om året for hver, men det er i og for sig heller ikke det, lovforslaget sigter til. Det sigter til at skaffe staten den andel af lotteriets overskud, som gennem mange år har været gældende, og som der tidligere har været bestemmelse om i loven. Hvis man går tilbage til tiden før 1956-loven, står der meget tydeligt i den dagældende lov, at af provenuet skal mindst 10 pct. gå til staten og 9 pct. til kollektørerne og til administration i øvrigt. Det viste sig imidlertid, at med de stedfundne prisstigninger kunne dette ikke overholdes. Derfor fik vi den nye lov i 1956, som indeholdt bl. a. den ændring, at 80 pct. af indskudssummen skulle gå til præmier. Man stillede det altså frit, hvorledes de sidste 20 pct. skulle fordeles, men det lå dog i virkeligheden i luften, at de skulle fordeles med omkring 10 pct. til hvert område, sådan som man tidligere havde haft i loven.

Det har ikke kunnet opretholdes. Det første år efter lovens vedtagelse var man nede på 5,2 pct. eller sådan noget lignende, og siden er det gået yderligere ned. Det er derfor meningen, at en væsentlig del af det merprovenu, der nu indkommer, skal gå til staten og derved bringe overskuddet op i nærheden af de 10 pct.

Den anden paragraf i lovforslaget ser ud,